

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

VERZET TEGEN INSCHRIJVING

Hof van Discipline, 7 juni 2002, nr. 3534

(mrs. Zwitser-Schouten, Heidinga, Gründemann, Vermeulen en Knottnerus)

Verzet tegen inschrijving. Termijn waarbinnen verzet door de raad moet worden ingesteld. Aanwijzing van een (buiten)patroon door de raad.

– *Advocatenwet art. 4 en art. 9b lid 5.*

Feiten

Mr. X dient op 11 mei 2001 bij de rechtbank een verzoekschrift in tot beëdiging. Bij brief van 14 november 2001 doet de Raad van Toezicht verzet tegen de inschrijving. Het verzet wordt gedaan op grond van de omstandigheid dat mr. X en haar echtgenoot in 1994 werden verdacht van deelneming aan een criminele organisatie die zich bezighield met vrouwenhandel uit de Oekraïne en Rusland. Mr. X werd in eerste instantie bij vonnis van 15 november 1994 door de rechtbank veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden, waarna het gerechtshof in hoger beroep mr. X heeft veroordeeld voor valsheid in geschrifte tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 3 maanden.

Klaagster is van oordeel dat de raad in het verzet niet-ontvankelijk is omdat de verzettermijn als bedoeld in art. 4 van de Advocatenwet was verstreken. Daarnaast voert zij aan dat sedert het door haar gepleegde strafbare feit 9 jaar zijn verstreken en dat zij in die tijd ervan blijk heeft gegeven op positieve wijze werkzaam te willen zijn in het Nederlandse rechtsbestel. Zij is werkzaam geweest als rechtskundig adviseur en vertaalster/tolk Russisch. Ten slotte verzoekt zij het hof om de Raad van Toezicht op te dragen een (buiten)patroon te willen aanwijzen.

Overwegingen hof

Ter zake van de door mr. X gestelde niet-ontvankelijkheid van de raad vanwege het verstrijken van de verzettermijn als bedoeld in art. 4 van de Advocatenwet geldt volgens vaste rechtspraak van het hof als uitgangspunt dat overschrijding van de in art. 4 van de Advocatenwet genoemde termijn van 6 weken niet tot gevolg heeft dat de raad daarna geen verzet meer kan doen. Art. 4 van de Advocatenwet moet aldus worden verstaan dat beëdiging in geen geval kan plaatsvinden vóór een verklaring van geen bezwaar of vóór ommekomst van de termijn van 6 weken. Ook daarna kan, zolang de beëdiging niet is geschied, door de raad verzet tegen de inschrijving worden gedaan. Dit vloeit voort uit de strekking van de in de Advocatenwet neergelegde regeling omtrent de beëdiging van advocaten en procureurs, welke regeling onder meer is gegeven om toelating tot de balie te voorkomen van personen ten aanzien van wie gegronde vrees bestaat als bedoeld in art. 4 lid 2 van de Advocatenwet.

Tegenover het door mr. X in 1993 gepleegde strafbare feit staat dat zij ten tijde van het plegen van het delict nog tamelijk jong was, dat inmiddels 9 jaar verstreken zijn en dat mr. X er in die tijd blijk van heeft gegeven op positieve wijze werkzaam te willen zijn in het Nederlandse rechtsbestel. De door haar voltooide rechtenstudie en haar inmiddels sedert enige jaren opgebouwde praktijk als rechtskundig adviseur en vertaalster/tolk Russisch wijzen in die richting. Klaagster heeft bovendien voor het hof voldoende aannemelijk gemaakt dat zij spijt heeft van haar handelwijze van destijds en dat zij, zoals zij zegt, in de toekomst slechts een positieve bijdrage wil leveren aan de Amsterdamse balie. Al met al heeft mr. X er blijk van gegeven dat zij voldoende afstand heeft genomen van haar verleden. In die omstandigheden behoort het verleden van mr. X haar niet tot in lengte van jaren te worden nagedragen. Het beklag is derhalve gegrond.

Inzake het in het klaagschrift opgenomen verzoek aan het hof om de Raad van Toezicht op te dragen een (buiten)patroon te benoemen voor de stageperiode van mr. X dient mr. X niet-ontvankelijk te worden verklaard. Blijkens art. 9b lid 5 van de Advocatenwet staat tegen een beslissing van de Raad van Toezicht, houdende weigering om een (buiten)patroon aan te wijzen, voor de belanghebbende administratief beroep open bij de Algemene Raad van de Orde van Advocaten.

Volgt

Grondbevinding van het beklag tegen de beslissing van de raad en niet-ontvankelijkverklaring van mr. X in haar verzoek om de raad op te dragen een (buiten)patroon te benoemen.

OPDRACHT TOT VERLENEN VAN PROCUREURSBIJSTAND

Hof van Discipline, 7 juni 2002, nr. 3518

(mrs. Zwitser-Schouten, Heidinga, Gründemann, Vermeulen en Knottnerus)

Deken 's-Gravenhage, 28 januari 2002

(mr. W. de Vries)

Een advocaat mag geen opdracht aanvaarden tot het verlenen van procureursbijstand, inhoudende het enkel als procureur ondertekenen van door een rechtszoekende zelf opgestelde processtukken. Een advocaat mag een opdracht, welke zich beperkt tot het enkel verlenen van procureursbijstand, slechts aanvaarden van een advocaat.

– *Advocatenwet art. 13 lid 3 juncto art. 67*

– *Gedragsregels 9 en 35*

Feiten

Klager richt een brief tot de Nederlandse Orde van Advocaten waarin hij verzoekt om een procureur aan te wijzen. Klager vermeldt daarbij

expliciet dat de aan te stellen procureur geen diensten zou moeten verrichten als advocaat omdat klager inhoudelijk de procedure zelf wenst te voeren.

De deken schrijft aan klager dat aan diens verzoek niet zonder meer kan worden voldaan. De deken stelt zich op het standpunt dat de aanwijzing van een advocaat/procureur pas aan de orde is, wanneer de rechtzoekende er aantoonbaar niet in slaagt zelf een advocaat bereid te vinden de zaak voor hem te behandelen en dat klager eerst zelf een aantal advocaten dient te benaderen en bij afwijzing door die advocaten afschriften van de afwijzingsbrieven aan de deken dient over te leggen waaruit blijkt dat klager een aantal advocaten heeft benaderd en om welke redenen zij klager niet willen bijstaan.

Klager dient vervolgens, zonder verdere correspondentie met de deken, een klaagschrift in bij het hof.

Klacht

Als gronden voor zijn beklag voert klager aan, zakelijk weergegeven, dat hij volgens de inhoud en strekking van de Nederlandse Grondwet en het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering gerechtigd is zelf een procedure inhoudelijk voor de civiele kamer van de rechtbank te voeren, weliswaar met inschakeling van een procureur maar zonder dat die procureur daarbij als advocaat optreedt.

Overwegingen van het hof

Op grond van artt. 67 en 13 lid 3 van de Advocatenwet staat de mogelijkheid van beklag open na een beschikking van de deken tot afwijzing van het verzoek tot aanwijzing van een advocaat dan wel procureur. Het hof stelt vast dat van een dergelijke afwijzende beschikking van de deken geen sprake is. De deken heeft in zijn brief aan klager slechts uiteengezet wanneer een verzoek tot aanwijzing van een procureur aan de orde kan komen, namelijk wanneer klager er aantoonbaar niet in slaagt om zelf een advocaat (de deken spreekt over een advocaat/procureur – *bew.*) bereid te vinden om de procedure voor hem te behandelen. Het is vervolgens aan klager om zijn verzoek aan de deken nader te staven of anderszins te handhaven, maar klager heeft nagelaten dit te doen. Klager dient dan ook niet-ontvankelijk te worden verklaard in zijn beklag.

Ten overvloede overweegt het hof dat het beklag van klager ongegrond zou zijn geweest, indien klager daarin ontvankelijk was geweest. Inhoudelijk is niet gebleken dat klager geen advocaat of procureur kon vinden om een procedure bij de rechtbank in te leiden. Een advocaat zou bovendien geen opdracht mogen aanvaarden tot het verlenen van procureursbijstand, inhoudende het enkel als procureur ondertekenen van door een rechtzoekende zelf opgestelde processtukken. Een advocaat draagt verantwoordelijkheid voor de behandeling van een zaak, zoals onder meer in Gedragsregel 9 tot uiting is gebracht. Blijkens Gedragsregel 35 mag een advocaat voorts een opdracht, die zich beperkt tot het enkel verlenen van procureursbijstand, slechts aanvaarden van een advocaat.

Volgt

Het hof verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn beklag.

BEROEPSAANSPRAKELIJKHEIDSVZERKERING

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 10 juni 2002

(mrs. Mertens-Steeghs, Henselmans, Hegeman, Theunissen, Martens)

Advocaat blijft in gebreke met het overleggen van een beroepsaansprakelijkheidsverzekering en beantwoordt niet de brieven van de Deken.

- Art. 46 (2.2. Bezwaren van de deken)
- Verordening op de beroepsaansprakelijkheid art. 2 lid 1
- Gedragsregel 37

Feiten

Mr. X oefent de praktijk uit in dienst van een werkgever, een en ander als bedoeld in art. 3, 2e lid van de Verordening op de praktijkuitoefening in dienstbetrekking. Mr. X beroept zich erop dat zijn werkgever verzekerd is tegen beroepsaansprakelijkheid. Mr. X beantwoordt brieven van de deken niet.

Overwegingen raad

De raad overweegt, na te hebben vastgesteld dat mr. X de brieven van de deken niet beantwoordt heeft en dat onderdeel van de klacht gegrond is, ten aanzien van het bezwaar van de deken ten aanzien van de overtreding van art. 2 lid 1 van de Verordening op de beroepsaansprakelijkheid:

Mr. X oefent de praktijk uit in dienst van een werkgever als bedoeld in art. 3, 2e lid van de Verordening op de praktijkuitoefening in dienstbetrekking.

Art. 2 van de Verordening op de beroepsaansprakelijkheid bepaalt dat de advocaat verplicht is ter zake van het risico van zijn beroepsaansprakelijkheid verzekerd te zijn.

Mr. X heeft overgelegd de algemene voorwaarden aansprakelijkheidsverzekering die zijn werkgever heeft gesloten. In art. 2 sub d onder 'aard van de dekking' staan, in het kader van de dekking opgesomd de nalatigheden, vergissingen, fouten et cetera die de verzekerde – in casu ook mr. X – mocht begaan bij de uitvoering van zijn werkzaamheden binnen zijn in de polis omschreven hoedanigheid. Dat is derhalve de hoedanigheid van werknemer en niet de hoedanigheid van advocaat en procureur.

Voorts dekt de polis niet de aansprakelijkheid voor zuivere vermogensschade of voor ideële schade door mr. X aan derden toegebracht, terwijl ook het eigen risico de wettelijke grens overschrijdt.

Uit het bovenstaande volgt dat mr. X niet voldoet aan zijn verplichting als advocaat en procureur verzekerd te zijn zoals de Verordening op de beroepsaansprakelijkheid voorschrijft.

De raad acht het van groot belang dat de advocaat voldoet aan de eisen die gesteld zijn in de Verordening op de beroepsaansprakelijkheid. Het aantal gevallen waarin beoefenaars van de vrije beroepen aanspra-

kelijk worden gesteld neemt toe. Hierop dient de advocaat voorbereid te zijn door een beroepsaansprakelijkheidsverzekering af te sluiten zoals in voormelde Verordening is vastgelegd. Dit versterkt bovendien het vertrouwen in de advocatuur.

Mr. X is, blijkens zijn uitlatingen ter zitting, welbewust nalatig gebleven om de aan de in de onderhavige Verordening gestelde eisen te voldoen.

Volgt

Gegrondbevinding van beide klachtonderdelen en oplegging van de maatregel van schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van 14 dagen met bepaling dat deze maatregel niet zal worden ten uitvoer gelegd tenzij de Raad van Discipline later anders mocht bepalen op grond dat mr. X voor het einde van de proeftijd, te stellen op 2 jaar, zich aan één van de in art. 46 bedoelde gedragingen schuldig maakt of de hierna op te leggen bijzondere voorwaarde niet heeft nageleefd. De raad verbindt aan deze maatregel de voorwaarde dat mr. X binnen 30 dagen na verzending van deze beslissing aan de deken aantoonbaar dat hij voldoet aan de Verordening op de beroepsaansprakelijkheid.

ALLESBEPALENDE WENSEN VAN CLIËNT

Hof van Discipline, 14 juni 2002, nr. 3424

(mrs. Fransen, Beker, Hooykaas, Paulussen en Scholten)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 7 mei 2001

(mrs. Mertens-Steeghs, Peeters, Kneepkens, Martens en Hegeman)

Wensen van de cliënt ten aanzien van de behandeling van de zaak zijn richtinggevend voor hetgeen de advocaat onderneemt.

Declaratieperikelen.

- *Advocatenwet, art. 46 (1.1 Beleidsvrijheid; 1.4.3.1 Financiële verhouding)*
- *Gedragsregels 8 en 9*

Feiten

Mr. X behandelde voor een cliënte een letselschadezaak, gevolg van een verkeersongeluk in 1996. In februari 1999 schreef hij aan de verzekeraar van de wederpartij onder meer: 'In tegenstelling tot u, mijn medisch adviseur en ondergetekende, wenst cliënte vooralsnog niet af te wikkelen.' Desondanks deed hij in die brief een voorstel om het smartengeld te fixeren op f 20.000, inclusief wettelijke rente. Dit handelen leidde tot het eerste klachtonderdeel.

Mr. X had die verzekeraar voorts een declaratie van f 6.000 gezonden, waarvan de verzekeraar slechts f 2.000 betaalde. Mr. X zond daarop aan zijn cliënte een rekening van f 4.000 en ging, toen betaling uitbleef, tot gerechtelijke incasso over. Zijn cliënte, de klaagster, beriep zich op een toezegging van mr. X dat de kosten van zijn rechtsbijstand door de verzekeraar zouden worden vergoed.

Dit was het tweede klachtonderdeel.

De raad achtte beide klachtonderdelen gegrond en legde mr. X de maatregel van berisping op.

Overweging hof

Mr. X heeft erkend dat hij in zijn brief van februari 1999 aan de verzekeraar van de wederpartij van klaagster een voorstel heeft gedaan tot minnelijke regeling van de zaak voor wat betreft het smartengeld, terwijl de klaagster met dit verzoek niet had ingestemd. Klaagster had – in tegendeel – juist aan mr. X meegedeeld dat zij nog geen afwikkeling van de zaak wenste en dat zij een second opinion wilde afwachten.

Uitgangspunt dient te zijn dat de wensen van een cliënt ten aanzien van de behandeling van de zaak richtinggevend zijn voor hetgeen de advocaat onderneemt.

Het is niet aan de advocaat om te bepalen wat het psychische of gezondheidsbelang van de cliënt is, als deze welomschreven wensen daaromtrent kenbaar heeft gemaakt. In geval tussen de advocaat en de cliënt verschil van mening rijst voor de wijze waarop de zaak moet worden behandeld en dit verschil van mening in onderling overleg niet kan worden opgelost, dient de advocaat zicht terug te trekken.

De vertrouwensrelatie tussen advocaat en cliënt wordt in ernstige mate geschonden door aan de wederpartij een dergelijk verschil van mening kenbaar te maken en door te handelen in strijd met de uitdrukkelijke wens van de cliënt. Het hof onderschrijft het oordeel van de raad dat mr. X de belangen van de klaagster heeft geschaad en dat hij heeft gehandeld in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat beaamt.

Mr. X stelt dat het hem vrijstond klaagster een bedrag ad f 4.000 in rekening te brengen toen de wederpartij ter zake van rechtsbijstand niet meer dan f 2.000 wenste te vergoeden, omdat hij klaagster niet had toegezegd dat (de verzekeraar van) de wederpartij alle kosten zou betalen. Mr. X stelt dat hij zich het recht heeft voorbehouden bij klaagster op de kosten terug te komen. Klaagster heeft dit betwist. Zij stelt dat mr. X haar onvoorwaardelijk heeft verzekerd dat de wederpartij zijn declaraties zou voldoen.

Desgevraagd heeft mr. X deze mededeling ter zitting van het hof bevestigd, zij het dat hij daaraan zegt te hebben toegevoegd dat zulks 'in beginsel' het geval zou zijn. Mr. X heeft de door hem gestelde financiële afspraken niet schriftelijk aan de klaagster bevestigd. Het was aan mr. X de afspraken met betrekking tot de kosten duidelijk aan de klaagster te bevestigen.

Nu mr. X dat niet gedaan heeft, gaat het hof uit van de juistheid van de stellingen van klaagster. Het stond mr. X derhalve niet vrij klaagster een nota te sturen toen de verzekeraar niet bereid bleek te zijn de declaratie geheel te voldoen. Of deze declaratie bovenmatig hoog was, kan in dezen buiten beschouwing blijven. De raad heeft slechts vermeld dat de verzekeraar kennelijk die mening was toegegaan. Deze overweging was niet redengevend voor de beslissing.

Volgt

Bekrachtiging van de beslissing van de raad.

NIET-NAKOMEN VAN AFSPRAKEN

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 1 juli 2002

(mrs. Verhoeven, Claassen, Eschauzier, Maat en Van Nispen tot Sevenaer)

Het opmaken en ondertekenen van een valse werkgeversverklaring. Het niet-nakomen van een afspraak met de deken om een proces-verbaal, zodra dit ter beschikking kwam, toe te sturen aan de deken en het niet-nakomen van de afspraak met de deken om zich van het tableau te laten schrappen.

- *Advocatenwet (2.2. Bezwaren van de deken)*
- *Gedragsregel 37*

Feiten

Mr. X treedt op als advocaat voor A. Ten behoeve van A heeft mr. X een (concept-)arbeidsovereenkomst tussen mr. X en A en een werkgeversverklaring, die door mr. X met de hand is ingevuld en ondertekend, opgesteld. Tussen mr. X en A heeft nimmer een arbeidsovereenkomst bestaan. A gebruikt deze stukken valselijk om bij een bank een hypothecaire lening aan te vragen. Tegen mr. X is een strafrechtelijke vervolging ingesteld ter zake van het plegen van valsheid in geschrifte als bedoeld in art. 225, lid 1 Wetboek van Strafrecht. Tegenover de politie verklaart mr. X de stukken in strijd met de waarheid te hebben opgesteld.

Mr. X spreekt met de deken af om, zodra hij beschikt over de in het strafrechtelijk onderzoek afgelegde verklaringen c.q. over het zogenaamde overzichtsproces-verbaal, daarvan afschrift aan de deken toe te sturen. Mr. X stuurt die stukken op 17 december 2001 aan de deken toe, terwijl later blijkt dat die stukken reeds omstreeks september 2001 in zijn bezit zijn. In zijn brief aan de deken van 13 november 2001 heeft mr. X het doen voorkomen alsof hij nog niet over de stukken beschikt.

Mr. X spreekt met de deken af dat hij zich per 1 maart 2002 als advocaat en procureur van het tableau zal laten schrappen doch laat dit na omdat, naar hij stelt, zulks niet mogelijk was gezien de lopende zaken.

Overwegingen raad

De raad overweegt, na vastgesteld te hebben dat de feiten niet betwist zijn en de klachtonderdelen gegrond zijn, ter zake van de op te leggen maatregel.

Reeds het enkele feit dat mr. X opzettelijk en in strijd met de waarheid een werkgeversverklaring, derhalve een vals stuk heeft opgesteld, acht de raad een dermate ernstig handelen in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt, dat de zwaarste tuchtrechtelijke maatregel dient te worden opgelegd. Een advocaat die ertoe overgaat een vals document op te maken om dit als echt te laten gebruiken handelt zozeer in strijd met hetgeen een advocaat betaamt, dat deze niet in de advocatuur thuishoort. Het eventuele feit dat mr. X, zoals hij heeft verklaard, heeft gehandeld onder de druk van een cliënt, maakt dit niet anders. Van een advocaat mag verwacht worden dat hij tegen zo'n druk bestand is en daarvoor niet bezwijkt. De raad neemt hierbij bovendien in aanmerking dat, als mr. X al voor de druk van zijn cliënt was bezweken, hij toch in elk geval aanstonds daarna op zijn handelen had kunnen – en dus moeten – terugkomen of ten minste daarover met de deken had kunnen – en dus moeten – overleggen. Mr. X heeft dit nagelaten. In plaats daarvan heeft mr. X zijn handelen gelaten voor wat het was tot het moment dat hij door de FIOD als verdachte werd ondervraagd.

Volgt

Gegrondbevinding van alle klachtonderdelen en oplegging van de maatregel van schrapping van het tableau. ●